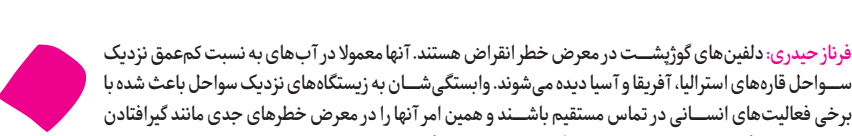

کارشناس انجمن طرح سرزمین از نتایج ۷ سال پایش مستمر دلفین‌ها در پارک ملی دریایی دیر-نخیلو می‌گوید

دلفین‌های گوزپشت؛ زیبارویان مهجور خلیج فارس

فرناز حیدری، دلفین‌های گوزپشت در معرض خطر انقراض هستند. آنها معمولاً در آب‌های به نسبت کم‌عمق نزدیک سواحل قاره‌های استرالیا، آفریقا و آسیا دیده می‌شوند. وابستگی‌شان به زیستگاه‌های نزدیک سواحل باعث شده با برخی فعالیت‌های انسانی در تماس مستقیم باشند و همین امر آنها را در معرض خطرهای جدی مانند گیرافتادن در تورهای ماهیگیری، تصادم با قایق‌ها، آلودگی و تخریب زیستگاه ناشی از فعالیت‌های انسانی قرار داده است. دلفین‌های گوزپشت در مقایسه با دلفین‌های بینی‌بطری معمولاً خجالتی و کمتر فعال هستند؛ در نتیجه گردشگران هم کمتر اقبال دیدن آنها را دارند. اما همین خصلت، مطالعه و تحقیق روی آنها را هم دشوار کرده است. هدف اولیه حفاظت از مناطقی مانند پارک ملی دیر-نخیلو که یکی از زیستگاه‌های منحصربه‌فرد دلفین‌های گوزپشت در خلیج فارس است، این است که بر اساس اصول استراتژی جهانی حفاظت در مورد حفظ و حراس‌ت، احیا و ترمیم، استفاده خردمندانه، درک و بهره‌جویی پایدار، مدیریت فعالیت‌های انسانی و اثرات استفاده بر محیط زیست دریایی تصمیم‌گیری شود. بنابراین حضور پژوهشگران مستقل و همکاری تنگاتنگ آنها با ادارات محیط زیست استانی که اغلب از نظر بودجه با مشکل مواجه هستند، گامی ارزشمند و مؤثر تلقی می‌شود. انجمن طرح سرزمین در سال‌های اخیر قدم‌های مؤثری را در این راستا بالاخص در پارک ملی دیر-نخیلو برداشته و موفق شده پس از هفت سال پایش مستمر، فراوانی و الگوهای جابه‌جایی دلفین‌های گوزپشت اقیانوس هند را مشخص کند. مقاله علمی که به‌تازگی در (European Journal of Wildlife Research) چاپ شده، حاصل چهار سال از هفت سال (۹۲ تا ۹۹) کار تحقیقاتی این انجمن در منطقه است. این مقاله و ابعاد اجتماعی آن زمینه گفت‌وگو با نازنین محسنیان، کارشناس ارشد اکولوژی دریا و نویسنده ارشد این مقاله را فراهم کرد. آنچه در ادامه می‌خوانید، شرح کامل این مصاحبه است:

- سابقه شناسایی دلفین‌های گوزپشت اقیانوس هند در آب‌های ایران به چه زمانی برمی‌گردد؟**

در ایران کاری با هدف شناسایی (Photo ID) و شناسایی تک‌به‌تک اعضای جمعیت وجود نداشته است. هدف ما از شناسایی تک‌به‌تک اعضای جمعیت تهیه کاتالوگی بوده که در آن تعداد اعضای جمعیت به‌طور دقیق مشخص باشد و زمان دیده‌شدن هرکدام از اعضا هم در آن دقیق ثبت شود. این اولین بار است که مطالعه‌ای در این سطح روی دلفین‌ها در ایران انجام می‌شود. اما در کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس و دریای عمان این کار سابقه داشته و انجام هم شده است. امارات، عمان و هند مطالعات گسترده‌تری روی پستانداران دریایی و دلفین‌ها داشته‌اند و مطالعاتی از این دست را با سابقه و مدت زمان بیشتر دنبال کرده‌اند، اما در ایران این کار اولین بار است که انجام می‌شود.

- تفاوت این‌گونه با سایر گونه‌های دلفین در آب‌های ایران چیست؟**

دلفین‌ گوزپشت به خاطر شکل و فرم باله پشتی روی بدن قابل شناسایی است؛ بنابراین اولین ویژگی متمایزکننده، شکل ظاهری است. این گونه در آب‌های با عمق کمتر از ۲۵ متر و نزدیک جنگل‌های حرا زیست می‌کند؛ در نتیجه تعامل بیشتری هم با انسان‌ها دارد و به این واسطه بیشتر هم در معرض خطر قرار گرفته است. دلفین‌های گوزپشت معمولاً گروه‌هایی با جمعیت‌های کوچک‌تر تشکیل می‌دهند و برخلاف دلفین‌های بینی‌بطری که جمعیتشان گاه به ۱۰۰ یا ۲۰۰ فرد هم می‌رسد، دلفین‌های گوزپشت چنین گروه‌های جمعیتی بزرگی را تشکیل نمی‌دهند، بلکه معمولاً جمعیت‌ها ۱۵ تا ۱۰ تایی هستند و در نهایت گروه به ۲۰ فرد می‌رسد. همین ویژگی به‌خوبی نشان می‌دهد که دلفین‌های گوزپشت نسبت به سایر گونه‌ها منزوی‌تر و ساکت‌تر هستند. این در حالی است که دلفین‌های بینی‌بطری خیلی بازیگوش‌ترند و راحت هم به قایق نزدیک می‌شوند. اما گوزپشت‌ها این‌گونه نیستند؛ حتی از قایق‌ها فراری هم هستند و مطالعه روی آنها هم سخت‌تر است.

دلفین‌های گوزپشت کمتر از آب بیرون می‌پرند و اغلب هم بچه‌های آنها هستند که دم صبح حرکت‌های نمایشی انجام می‌دهند. ما در منطقه پارک ملی دیر-نخیلو، این‌سحرک‌های نمایشی را صبح‌ها بعد از تغذیه در بین افراد جوان‌تر بارها مشاهده کرده‌ایم. اما بزرگ‌ترها معمولاً از حرکات نمایشی اجتناب می‌کنند.

- چرا تیم شما تصمیم گرفت روی این گونه خاص از دلفین‌ها مطالعه و کار کند؟**

چند دلیل برای این تصمیم‌گیری وجود داشت؛ نخست اینکه دلفین‌های گوزپشت در عمق کمتر زیست می‌کنند و بنابراین محدوده پراکنش آن کمتر است. با توجه به اینکه ما تجهیزات خاصی در ایران برای پایش پستانداران دریایی نداریم و تجهیزات همان قایق‌های تشرتی است که برای کار صیادی هم از آن استفاده می‌کنند، در نتیجه محدودیت‌ها تا حد زیادی روی کار ما اثرگذار است. این در حالی است که کشورهایی که در زمینه پستانداران دریایی مطالعه می‌کنند، معمولاً تجهیزاتی مانند قایق‌های مخصوص پایش‌های دریایی به‌ویژه مخصوص مشاهده تنگ و دلفین دارند.

فرناز حیدری: دلفین‌های گوزپشت در معرض خطر انقراض هستند. آنها معمولاً در آب‌های به نسبت کم‌عمق نزدیک سواحل قاره‌های استرالیا، آفریقا و آسیا دیده می‌شوند. وابستگی‌شان به زیستگاه‌های نزدیک سواحل باعث شده با برخی فعالیت‌های انسانی در تماس مستقیم باشند و همین امر آنها را در معرض خطرهای جدی مانند گیرافتادن در تورهای ماهیگیری، تصادم با قایق‌ها، آلودگی و تخریب زیستگاه ناشی از فعالیت‌های انسانی قرار داده است.

کارشناس انجمن طرح سرزمین از نتایج ۷ سال پایش مستمر دلفین‌ها در پارک ملی دریایی دیر-نخیلو می‌گوید

دلفین‌های گوزپشت؛ زیبارویان مهجور خلیج فارس

مردم محلی آگاه باشند که چنین گونه ارزشمندی در نزدیکی محل سکونت آنها زیست می‌کند. معرفی این گونه از نظر تیم بسیار اهمیت داشت و بنابراین تلاش کردیم تا تهدیدهای گونه را هم به آنها معرفی کرده و آموزش دهیم که چگونه از دلفین‌ها حفاظت کنند.

- دلیل توجه تیم شما به پارک دریایی دیر نخیلو چه بود؟**

به‌رحال پارک‌های ملی دریایی ارزش‌های خاص خود را دارند و این درجه حفاظتی هم برای انجم مطالعات یک نقطه قوت حساب می‌شود. در عین اینکه دلفین‌های گوزپشت هم که در معرض خطر انقراض هستند، در این منطقه ویژه زیست می‌کنند. البته دو دلیل دیگر هم داشتیم، اینکه فعالیت‌های صیادی که یکی از تهدیدهای این گونه خاص است، در پارک ملی دیر نخیلو به‌وفور دیده می‌شود. صیادان منطقه، صید میگو و ترالکشی می‌کنند. دلیل دیگر فراهم‌شدن شرایط مالی و حمایتی بود که توسط پتروشیمی نوری بر اساس مسئولیت اجتماعی در تمام طول پروژه شکل گرفت و فراهم شد. مجموع این شرایط ما را به کار در این منطقه خاص ترغیب کرد.

- هزینه سفرهای تحقیقاتی همه با پتروشیمی منطقه بوده؟**

در ابتدای کار با هزینه شخصی فعالیت می‌کردیم اما چند ماه بعد که قرارداد با پتروشیمی نوری بسته شد؛ حمایت‌های مالی و تمامی هزینه‌های سفر را آنها برعهده گرفتند. سازمان محیط زیست حمایت مالی نکرد اما حمایت معنوی داشتند. هزینه نگهداری، تعمیر قایق، نگهبان و قایق‌ران را ما تقبل کردیم و در کنار آن از مهمانسرای محیط زیست استفاده می‌کردیم و در تجهیز هم در حد توان پیشقدم بودیم. بخش دریایی اداره کل محیط زیست بوشهر هم همواره حامی ما بودند.

- به دلفین‌ها بر کردیم، دلفین‌های گوزپشت که در منطقه رصد**

نازنین محسنیان، کارشناس ارشد اکولوژی دریا می‌گوید: برخی مدیران کل ادارات محیط زیست حتی به پایش و مطالعه مستمر باور هم ندارند درحالی‌که اگر پایش و تحقیق نباشد، حفاظت ممکن نخواهد بود. از سال ۹۹ که برنامه اقدام عمل ملی برای دلفین گوزپشت نوشتم، تا همین الان هیچ اتفاق خاصی رخ نداده، درحالی‌که گونه در معرض خطر انقراض است و سال اول اقدام عمل هم گذشته و…

فرناز حیدری: دلفین‌های گوزپشت در معرض خطر انقراض هستند. آنها معمولاً در آب‌های به نسبت کم‌عمق نزدیک سواحل قاره‌های استرالیا، آفریقا و آسیا دیده می‌شوند. وابستگی‌شان به زیستگاه‌های نزدیک سواحل باعث شده با برخی فعالیت‌های انسانی در تماس مستقیم باشند و همین امر آنها را در معرض خطرهای جدی مانند گیرافتادن در تورهای ماهیگیری، تصادم با قایق‌ها، آلودگی و تخریب زیستگاه ناشی از فعالیت‌های انسانی قرار داده است.

کارشناس انجمن طرح سرزمین از نتایج ۷ سال پایش مستمر دلفین‌ها در پارک ملی دریایی دیر-نخیلو می‌گوید

دلفین‌های گوزپشت؛ زیبارویان مهجور خلیج فارس

مردم محلی آگاه باشند که چنین گونه ارزشمندی در نزدیکی محل سکونت آنها زیست می‌کند. معرفی این گونه از نظر تیم بسیار اهمیت داشت و بنابراین تلاش کردیم تا تهدیدهای گونه را هم به آنها آموزش دهیم که چگونه از دلفین‌ها حفاظت کنند.

- دلیل توجه تیم شما به پارک دریایی دیر نخیلو چه بود؟**

به‌رحال پارک‌های ملی دریایی ارزش‌های خاص خود را دارند و این درجه حفاظتی هم برای انجم مطالعات یک نقطه قوت حساب می‌شود. در عین اینکه دلفین‌های گوزپشت هم که در معرض خطر انقراض هستند، در این منطقه ویژه زیست می‌کنند. البته دو دلیل دیگر هم داشتیم، اینکه فعالیت‌های صیادی که یکی از تهدیدهای این گونه خاص است، در پارک ملی دیر نخیلو به‌وفور دیده می‌شود. صیادان منطقه، صید میگو و ترالکشی می‌کنند. دلیل دیگر فراهم‌شدن شرایط مالی و حمایتی بود که توسط پتروشیمی نوری بر اساس مسئولیت اجتماعی در تمام طول پروژه شکل گرفت و فراهم شد. مجموع این شرایط ما را به کار در این منطقه خاص ترغیب کرد.

- هزینه سفرهای تحقیقاتی همه با پتروشیمی منطقه بوده؟**

در ابتدای کار با هزینه شخصی فعالیت می‌کردیم اما چند ماه بعد که قرارداد با پتروشیمی نوری بسته شد؛ حمایت‌های مالی و مانند اثر انگشت ما انسان‌ها یکی از فاکتورهای متمایزکننده افراد گروه از یکدیگر است. اما بچه‌ها را جزء جمعیت در نظر نمی‌گیریم تا زمانی که ردی با علامت تمایز بر روی باله پشتی آنها قابل شناسایی باشد. دلفین‌های گوزپشتی که در آن منطقه اقامت می‌کنند، در وهله نخست نیازمند امنیت و تامین منابع غذایی هستند. از آنجایی که زیستگاه آنها نزدیک جنگل‌های حرا و ورودی خور است؛ بنابراین از جریان‌های زیر آب برای تامین منابع غذایی بسیار استفاده می‌کنند. مناطقی هم که ما مشاهده داشتیم، جاهایی بودند که منابع غذایی غنی‌تر وجود داشت. علاوه بر آن تغییرات هم در جمعیت ملموس بود، افزایش تعداد افراد نابالغ و بچه‌ها هر دو الی سه سال یک بار به نوبه خود بیانگر یونایی جمعیت است.

- چه تهدیدهایی را در این پارک ملی مشاهده می‌کنید که به نظرتان باید درباره آنها اقداماتی جدی انجام شود؟**

آلودگی، صید به‌خصوص صید گونه‌های هدف مورد تغذیه و دلفین و در فصل تابستان که صید میگو انجام می‌شود هم شاهد ترالکشی گسترده هستیم. مطلع هستید که در پارک ملی نباید ترالکشی انجام شود؛ بنابراین حفاظت از این پارک به‌شدت نیازمند نظارت بیشتر است. صیادی و تردد قایق‌ها به‌طور قطع بر زیست دلفین‌های گوزپشت اثرگذارند، چنانچه ما روی بدن دلفین‌ها هم تأثیراتی از رد پروانه قایق یا تورهای ترال یا حتی گرگورها را مشاهده کردیم. البته طبیعی است که به‌دلیل نزدیکی به ساحل میزان تأثیرپذیری آنها و تعارض‌ها هم بیشتر باشد.

- با توجه به گزارش‌هایی که از حضور دلفین‌های گوزپشت در جزیره قشم و جنگل‌های حرای استان هرمزگان هست، ترغیب به مطالعه در آن مناطق شدید؟**

پراکنش دلفین‌های گوزپشت به این‌صورت است که در خوزستان در خور موسی، بندر رستمی و منطقه حفاظت‌شده دیر

نخیلو دیده شده‌اند. در استان هرمزگان هم در حرای خورخوران شامل قشم و بندر خمیر یک زیستگاه عمده دارند. بعد از آن در تالاب حرای رود شور و شیرین میناب و تیباب هم مناطقی هستند که در آنها دلفین‌های گوزپشت مشاهده می‌شود. به جز استان خوزستان که شرایط برای ما ایجاد نشد؛ در خورخوران، تیباب و میناب هم گشت و پایش داشته‌ایم و همواره علاقه‌مند به گسترش پایش‌ها بوده‌ایم. اما هزینه‌های سفر متأسفانه محدودکننده بوده است. بخش اعظمی از هزینه کار ما را هزینه بنزین قایق به خود اختصاص می‌دهد، چراکه ماهی چهار تا پنج روز از زمان طلوع خورشید کار را شروع می‌کنیم و نزدیک هفت، هشت ساعت و گاهی تا ۱۰ ساعت هم روی قایق هستیم. به همین دلیل در استان هرمزگان نتوانستیم کارمان را گسترش دهیم.

- ارزیابی کلی شما از همکاری با سازمان محیط زیست چگونه است؟**

متأسفانه فکر می‌کنم باور و اعتقاد لازم به کارهای تحقیقاتی خیلی کم‌رنگ است. گشت‌های دریایی مداوم به‌هیچ‌وجه وجود ندارد و همین مسئله هم کپ‌های جدی ایجاد کرده است. خیلی از مناطق گشت‌های دریایی ماهانه ندارند، خیلی از مناطق قایق و سهپهیه بنزین ندارند. در سال ۸۹، شبکه ملی امداد و نجات شکل گرفت و ما براساس پایش‌هایی که روستا به روستا انجام می‌شد، یک سری نقاط را که در آنها به کل‌نخستن پستانداران دریایی بیشتر اتفاق می‌افتاد، گزارش و تأکید کردیم این‌نقاط نیازمند پایش‌های مستمر توسط گشت‌های دریایی و ساحلی هستند اما تاکنون هیچ اتفاقی رخ نداده که بالعکس گشت‌ها هم کم و کمتر شده است.

برخی مدیران کل ادارات محیط زیست حتی به پایش و مطالعه مستمر باور هم ندارند درحالی‌که اگر پایش و تحقیق نباشد، حفاظت ممکن نخواهد بود. از سال ۹۹ که برنامه اقدام عمل ملی برای دلفین گوزپشت نوشتم، تا همین الان هیچ اتفاق خاصی رخ نداده، درحالی‌که گونه در معرض خطر انقراض است و سال اول اقدام عمل هم گذشته و…

متأسفانه برنامه‌های اقدام عمل نوشته می‌شود اما گویا کاربرد آن فقط برای کتابخانه سازمان محیط زیست و بایگانی‌هاست. همه این برخوردها به‌شدت لاسردکننده است.

- پیشنهاد شما به گردشگرانی که می‌خواهند از این منطقه و از دلفین‌ها دیدن کنند، چیست؟**

یک نیاز اصلی آموزش دیدن قایقرانان به‌ویژه در مناطقی مانند جنگل‌های حرای قشم و خورخوران است که در آنها گردشگر هم بیشتر است و البته صیادان پارک ملی دیرنخیلو که در فصول مختلف برای تماشای تخم‌گذاری پرندگان، لاک‌پشت‌های دریایی و دلفین‌ها تردد دارند نیز نیازمند آموزش مستمر هستند. در جنگل‌های حرای قشم، دلفین گوزپشت و بوربوی هست اما مسئله رفتار آنهاست که با دلفین‌های بینی‌بطری فرق دارد. کد‌های رفتاری جهت برخورد با دلفین لاک‌پشت و حتی پرندۀ جزر و مد و شرایط لازم است که در پارک ملی دیرنخیلو بروشورهای آن تهیه و توزیع شده. مدیریت زباله و مدیریت رفتار گردشگران اهمیت بسزایی دارد. مردم محلی باید بدانند که ارزش حضور گونه‌های زمستی با بقای آنها‌گره خورده، اگر دو طرف آموزش ببینند، به طور قطع هم محیط زیست، هم مردم محلی و هم گردشگران آسیب جدی خواهند دید.

- و سخن آخرتان.**

دوست دارم کمی درباره سختی‌های کار بر مشاهده دلفین‌ها هم بگویم. ساعت‌های طولانی در سرما و گرمای جنوب کار پرجاش ما آغاز می‌شد و ساعت‌ها ادامه داشت. شاید تا کسی همراه نباشد، متوجه سختی‌ها هم نمی‌نشود. دریا شوخی ندارد، جزر و مد و شرایط دریا به‌شدت روی کار ما تأثیرگذار است. برای تهیه عکس باکیفیت از باله پشتی با زاویه مدنظر حتماً باید شرایط دریایی آرام باشد که همیشه و هر روز امکان‌پذیر نیست و همه این اتفاقات با همراهی یک تیم خوب با روحیه مشارکت بالا میسر می‌شود که خوشبختانه ما شناس زیادی در تیم خوب و مسئولیت‌پذیر داشتیم. ارزشمندی تجهیزات همراه ما و نحوه نگهداری آن در حمل‌ونقل‌های هر روزه بسیار مهم است. مطلب دیگر اینکه شاید بهتر است که به عملکرد خودمان نگاه کنیم؛ برای دریایی که دوستش داریم تلاش بیشتری کنیم و در حفظ آن کوشا باشیم. ساده‌ترین و کوچک‌ترین قدم هریک از ما نقشی مهم دارد، برای دریا مثال رهاکردن پسماند در ساحل و دریا که گاه از کنار آن به‌سادگی می‌گذریم، بر حیات آبزیان تأثیرگذار است. برخورد مسئولانه با طبیعت، پشتیبانی و بهره‌برداری از تحقیقات و مطالعات علمی، آموزش جامع محلی و گردشگران همه از مسائل مهم هستند. بحث پستانداران دریایی در ایران موضوع خیلی بکری است و سازمان محیط زیست به‌راستی باید در این زمینه مسئولانه‌تر عمل کند، چراکه تحقیق، آموزش و حفاظت در کنار هم معنا پیدا می‌کنند.

تهران گفت: سه هزار نفر ظرفیت در دو ماه آینده در استان تهران ایجاد خواهد شد و پیش‌تر نیز چهار هزار نفر به ظرفیت جمع‌آوری معتادان متجاهر افزوده شده بود که به این ترتیب ظرف دو ماه آینده ظرفیت جمع‌آوری معتادان متجاهر در استان تهران به حدود ۱۷ هزار نفر می‌رسد. در حوزه کودکان کار ورود بسیار مؤثری داشتیم؛ به شکلی که در جلسه امروز قرار شد دبیرخانه مسئولیت اجتماعی شکل بگیرد تا از ظرفیت گروه‌های مردمی، اصناف، کارخانه‌ها و گروه‌های جهادی در حوزه مسئولیت اجتماعی بهره بگیریم و گام‌های مؤثری در حوزه کودکان کار برداریم.

جوهری تأکید کرد: درحال‌حاضر ظرفیت نگهداری معتادان متجاهر در استان تهران ۱۴ هزار نفر است که این ظرفیت شش ماه پیش حدود ۱۰ هزار نفر بود. در این شش ماه، چهار هزار نفر افزایش پیدا کرد و در دو ماه آینده سه هزار نفر دیگر افزایش می‌یابد و در مجموع به ۱۷ هزار نفر می‌رسد. امیدواریم با همدلی و هم‌افزایی که میان دستگاه‌های مرتبط ایجاد شده است، در آینده نزدیک به بیش‌بینی ظرفیت ۲۵ هزار نفری برسیم. او درخصوص موضوع اتباع خارجی در حوزه کودکان کار نیز گفت: تصمیمات بسیار خوبی گرفته شده، اما در حوزه معتادان اتباع، جمع‌آوری آنها در حال انجام است که یک ماه سمسزدایی برای آنها انجام می‌شود و پس از آن مسئولیت طرد آنها با اداره کل امور اتباع خواهد بود. مسئولیت کودکان کار با بهزیستی است، اما ۱۶ دستگاه دیگر در این حوزه با بهزیستی همکاری می‌کنند و تکالیف و وظایفی بر عهده دارند که در جلسات فراگاه اجتماعی مسئولیت دستگاه‌های مختلف مورد بررسی قرار گرفت تا هر یک در حوزه کودکان کار در بخش‌های جذب، آموزش و نگهداری، مسئولیت‌های خود را به خوبی ایفا کنند. بدون تردید در این حوزه باید اقدامی جهادی شکل بگیرد تا موضوع کودکان کار و خیابان در تهران حل‌و‌فصل شود.

بیش از شش ماه است با دستور استاندار تهران قرارگاه اجتماعی شکل گرفته و جلسات مکرری با موضوعات مختلف و بررسی اقدامات در حوزه اولویت‌بندی رسیدگی به معضلات اجتماعی انجام شده است.

موضوع کودکان کار و معتادان متجاهر ازجمله مواردی بوده که در سطح استان تهران اقدامات خوبی از سوی دستگاه‌های مختلف انجام شده است؛

کارت خودرو رنو تندر (لوگان L90) رنگ خاکستری متالیک مدل ۱۳۸۷ به شماره پلاک ایران ۱۱_۶۳۹_۴۸ و شماره موتور 7702035322D052580 و شماره شاسی NAALSRALD8A021800 به نام بهمن زندیه مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.	
کارت خودروپراید ۱۳۲ رنگ نوک مدادی متالیک مدل ۱۳۸۲ به شماره پلاک ایران ۹۹- ۵۸۴-س ۶۹ و شماره موتور ۲۸۹۶۹۱۳ و شماره شاسی S1422288073467 به نام پروانه فخاری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.	
سند کمپانی موتورسیکلت مربوط به شرکت دینو موتور با مشخصات ذیل مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد: موتور سیکلت دینو Wind به شماره پلاک ۸۴۷۲۹/۱۳۸ با شماره موتور 0169NBY002791 و شماره شاسی NBYNJFGLMK1L01035	
کلیه مدارک(برگ سبز ، سند کمپانی، بنچاق، پلاک و تسلسل اسناد) موتور سیکلت آفتاب رنگ سفید مدل ۱۳۸۸ به شماره پلاک ایران ۳۱۹_ ۴۸۷۶۴ و شماره موتور ۰۹۰۶۸۲۲ و شماره تنه 125A8836810 NDZ*** به نام حسین بوئینی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.	
پروانه مطب به شماره ۱۷۰- ۱۸۸۳۴۴-۱۰۱ به تاریخ صدور ۱۴۰۰/۱۱/۱۷ و تاریخ ابطال ۱۴۰۳/۱۱/۱۶ با شماره نظام پزشکی ۱۸۸۳۴۴ به نام دکتر فاطمه رستم نژاد مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است	